

NGEU: comparativa internacional de les inversions en noves tecnologies dels plans de recuperació

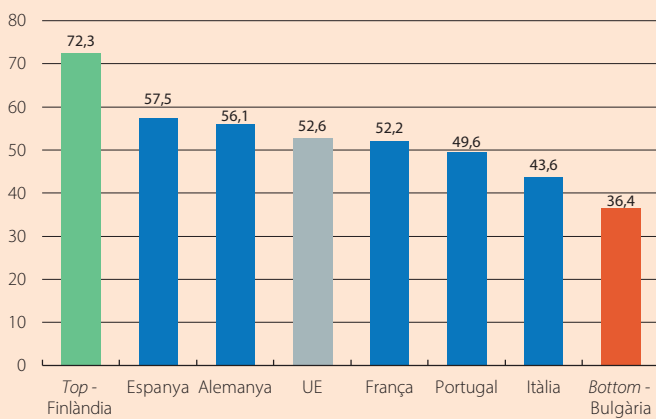
De camí cap a la Indústria 4.0 (caracteritzada per la transformació digital en la producció) i després dels primers desemborsaments dels fons del Next Generation EU, una de les prioritats del qual és la transformació digital, valorem les propostes digitals presentades pels principals països de la UE als seus plans de recuperació.

Punt de partida digital

Abans de valorar els projectes digitals dels Plans de Recuperació i Resiliència Nacionals (PRRN), és útil conèixer el punt de partida dels diferents països analitzats en l'àmbit digital. Per fer-ho, utilitzem l'indicador sintètic DESI (Índex de l'Economia i la Societat Digitals) publicat per la Comissió Europea i que compta amb cinc pilars: connectivitat, capital humà, ús dels serveis d'internet, integració de la tecnologia digital a les empreses i serveis públics digitals.

Índex de l'Economia i la Societat Digitals (DESI 2020)

(Mín. 0 - Màx. 100)

Font: CaixaBank Research, a partir de dades de la Comissió Europea.

Cap dels països que analitzem (Alemanya, França, Itàlia, Espanya i Portugal) se situa en els primers llocs del rànquing digital de la UE segons el DESI (nivell mitjà dels cinc pilars), que són ocupats pels països nòrdics, amb Finlàndia al capdavant (vegeu el primer gràfic). Es tracta d'un tret que pot sorprendre, ja que Alemanya i França són el motor econòmic de l'Europa continental.

Entre els països que analitzem, Espanya i Alemanya són els països amb un índex DESI més alt, lleugerament per damunt de la mitjana de la UE, i en un rang intermediari entre el total dels 28 països de la UE. Els dos països tenen un desenvolupament digital semblant en 3 dels 5 components del DESI i difereixen en serveis públics digitals, on Espanya despunta de manera clara, i en capital humà, on és Alemanya l'avançada del grup. De fet, l'avantatge educatiu en matèria digital d'Alemanya és una basa clara al seu favor, ja que es tracta d'un component que sol necessitar temps per desenvolupar-se (vegeu el segon gràfic).

En canvi, Itàlia se situa clarament per sota de la mitjana de la UE, prop de les últimes posicions a nivell europeu. Amb un retard clar en tots els pilars del DESI, destaca de forma especialment negativa en capital humà, on se situa a la cua dels 28 països estudiats. Per la seva banda, França i Portugal se situen en posicions endarrerides, però menys que el cas italià.

Entre els països que analitzem, Espanya i Alemanya són els països amb un índex DESI més alt, lleugerament per damunt de la mitjana de la UE, i en un rang intermediari entre el total dels 28 països de la UE. Els dos països tenen un desenvolupament digital semblant en 3 dels 5 components del DESI i difereixen en serveis públics digitals, on Espanya despunta de manera clara, i en capital humà, on és Alemanya l'avançada del grup. De fet, l'avantatge educatiu en matèria digital d'Alemanya és una basa clara al seu favor, ja que es tracta d'un component que sol necessitar temps per desenvolupar-se (vegeu el segon gràfic).

En canvi, Itàlia se situa clarament per sota de la mitjana de la UE, prop de les últimes posicions a nivell europeu. Amb un retard clar en tots els pilars del DESI, destaca de forma especialment negativa en capital humà, on se situa a la cua dels 28 països estudiats. Per la seva banda, França i Portugal se situen en posicions endarrerides, però menys que el cas italià.

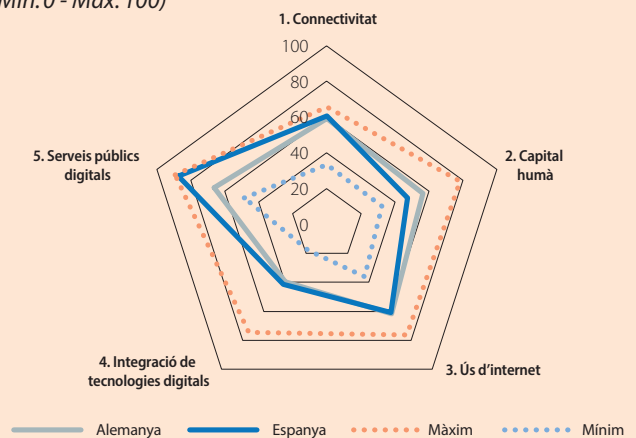
De les fortaleses i de les febleses digitals dels plans nacionals

De l'anàlisi anterior es desprèn que tots els països necessiten importants inversions digitals en la majoria de les palanques definides als objectius digitals 2030 marcats per la Comissió Europea: infraestructures, coneixement o habilitats, empreses i sector públic. Lògicament, aquestes palanques tenen una transició evident en els components del DESI. Així, les infraestructures estan estretament vinculades al pilar de connectivitat del DESI; el coneixement o les habilitats, al pilar de capital humà o formació; les empreses, al pilar d'integració de la tecnologia digital, i el sector públic, al pilar DESI de serveis públics digitals.

Començant pel país més endarrerit, Itàlia invertirà, segons el seu PRRN, de manera substancial en totes les esferes digitals. En

Components DESI

(Mín. 0 - Màx. 100)

Nota: El valor màxim (mínim) correspon al país de la UE amb la puntuació màxima (mínima) en aquest pilar.

Font: CaixaBank Research, a partir de dades de la Comissió Europea.

concret, cada palanca rebrà entre el 18% i el 34% dels prop de 50.000 milions d'euros assignats a la digitalització (prioritat a la qual dedica el 25% del total dels fons NGEU).¹ Es tracta d'una estratègia necessària per millorar de manera substancial en l'àmbit digital. No obstant això, la despesa prevista en formació (una mica per sota del 20%) pot ser una mica escassa, ja que, en aquest flanc, se situa en l'últim lloc, segons l'índex DESI (vegeu el tercer gràfic per a una comparativa per a cada país entre la distància del DESI en relació amb el país top i les inversions planejades).

En la mateixa línia, Espanya també invertirà entre el 21% i el 32% en cada palanca digital (aquesta prioritat absorbeix el 28% del total dels fons NGEU).² I, com en el cas d'Itàlia, també pot semblar insuficient la despesa assignada a formació o a capital humà. En canvi, el percentatge destinat al sector públic és relativament elevat. Així i tot, els PRRN espanyol i italià preveuen una inversió molt important en la millora de l'ús de les tecnologies digitals per part de les empreses (és on es destina un major percentatge de la despesa en els dos casos). Aquest és un perímetre que engloba millores en el coneixement tecnològic dels empleats i, en conseqüència, en les habilitats digitals. En realitat, els àmbits d'inversió digital no són estancs, sinó que estan molt connectats. Classificar la despesa dels diferents projectes presentats als PRRN és útil per fer una primera valoració, però és important adonar-se que té un punt d'arbitrarietat, de manera que aprofundir en els detalls és imprescindible.

Per la seva banda, Portugal sí que planeja invertir de forma substancial i de manera directa en la millora de les habilitats digitals de la població, amb gairebé el 40% del total de despesa digital en aquesta palanca (la digitalització en conjunt absorbeix el 22% dels fons NGEU). De fet, dels cinc components del DESI portuguès, el del capital humà és el que surt més mal parat de la comparativa europea, de manera que és una bona estratègia en la millora digital del país. D'aquest primer examen, potser es desprèn que Portugal podria incrementar una mica la inversió en la millora digital de les empreses, i ho podria fer a costa d'invertir una mica menys en la digitalització del sector públic, ja que se situa en una situació de partida més còmoda en termes comparatius i absoluts.

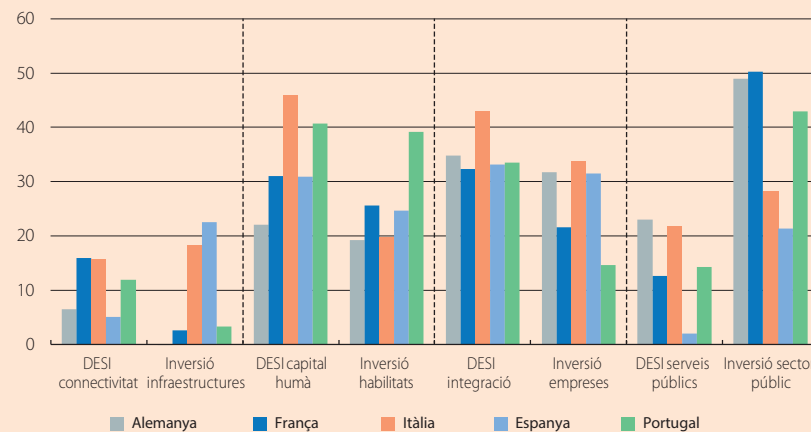
Finalment, cal parlar d'Alemanya i de França, amb actuacions molt diferenciades. Així, sorprèn que Alemanya hagi decidit dedicar un percentatge molt elevat dels fons NGEU a la digitalització (el 52%, més del doble del que exigeix Brussel·les), en relació amb el 21% que hi dedica França, malgrat estar clarament en inferioritat de condicions. Així mateix, segons la nostra anàlisi, sembla que Alemanya alinea de forma adequada les inversions digitals en els fronts que més ho necessiten: digitalització de les empreses i del sector públic. En aquest últim pilar, malgrat que la distància amb el país líder no sembla gaire significativa (en punts), Alemanya es troba clarament endarrerida en relació amb la resta dels països de la nostra anàlisi. Per la seva banda, el repartiment de França és més discutible, en especial als flancs de la connectivitat, on amb prou feines inverteix, i del sector públic, on la inversió sembla una mica excessiva.

En definitiva, i a grans trets, tant Itàlia com Espanya i Portugal plantegen projectes d'inversió digitals adequats a les seves necessitats: més ús de les eines digitals a les empreses i millora formativa de la població. Alemanya també aposta per inversions en els seus punts més febles (sector públic i empreses). No sembla, però, que les prioritats de França estiguin tan alineades amb les mancances que reflecteixen els indicadors de la Comissió.

Clàudia Canals i Oriol Carreras

Distància digital amb el país top vs. inversió digital *

(Punts en relació amb el país top i % de la despesa digital en l'àmbit en relació amb la despesa digital total)

Nota: * La distància digital és la diferència del pilar DESI del país en relació amb el millor país en aquest àmbit (en punts). Cal recordar que l'índex DESI va de 0 a 100. Com més petita és la barra, més a prop del país top. La inversió és el % gastat en aquest àmbit en relació amb la inversió digital total segons el PRRN. Com més petita és la barra, menys inversió en aquest àmbit.
Font: CaixaBank Research, a partir de dades de la Comissió Europea (DESI i anàlisi dels PRRN).

1. Totes les xifres estan basades en els informes que la Comissió Europea ha elaborat per valorar els diferents PRRN enviats. Així mateix, hem assumit que les inversions digitals en salut entren en la palanca de serveis públics.

2. Espanya invertirà prop de 20.000 milions d'euros en digitalització (el 28% del total dels fons NGEU). Per a més detalls sobre les quantitats planejades als principals països, vegeu el següent article d'aquest Dossier.